

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 12/05/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG III: TỬ SANH VIỆC LỚN”

SỰ ĐÁNG SỢ CỦA LUÂN HỒI (PHẦN MỘT)

Nhiều người thế gian không biết đến luân hồi thậm chí họ bài bác luân hồi. Họ cho rằng người tin vào luân hồi thì sẽ phải luân hồi, người không tin vào luân hồi thì sẽ không phải luân hồi. Đây là quan niệm sai lầm! Chúng ta tin hay không tin thì luân hồi vẫn tồn tại. Gần đây có những nhà thôi miên sâu đã tiến hành thôi miên để giúp con người nhớ lại các tiền kiếp của mình. Những người được thôi miên đã nhớ lại các kiếp trước họ đã ở đâu, nói ngôn ngữ gì từ những thực tế này mà các nhà khoa học cũng đã tin rằng có luân hồi. Chúng ta đã tin vào luân hồi vậy thì chúng ta đã dụng tâm học Phật như thế nào? Đạo nghiệp của chúng ta có tiến bộ theo thời gian không? Chúng ta chân thật tu trì thì chúng ta mới có thể thoát khỏi sinh tử, vượt khỏi tam giới. Nếu chúng ta không thể thoát khỏi sinh tử thì đời này chúng ta đã uổng phí!

Hòa Thượng nói: ***“Cho dù chúng ta niệm Phật, tu phước hơn người nhưng chúng ta không thể thoát khỏi sinh tử thì chúng ta sẽ tạo thành oán nghiệp cho đời thứ ba. Đời này chúng ta niệm Phật, tu phước, đời sau chúng ta sẽ được hưởng phước. Chúng ta hưởng phước thì chúng ta sẽ lại tạo nghiệp vậy thì đời sau nữa chúng ta lại phải thọ khổ báo. Những người đại phú quý đều là đời trước đã từng ở trong nhà Phật để niệm Phật, tu phước nhưng không thể liễu thoát sinh tử. Đời này, họ có quyền lực, có tiền nên họ làm càn, làm quấy, họ sẽ tạo tác tội nghiệp nhiều hơn rất nhiều so với người bình thường”***.

Chúng ta tu phước thì đời sau chúng ta chắc chắn có phước, chúng ta có phước thì chúng ta sẽ hưởng phước, đa phần chúng ta hưởng phước thì chúng ta sẽ làm những việc hồ đồ. Có những pháp hội, người muốn thắp cây hương đầu tiên thì sẽ phải trả 200.000đ, người thắp cây hương thứ hai phải trả 100.000đ, người thắp cây hương thứ ba thì phải trả 50.000đ, ai cũng muốn mình là người thắp cây hương đầu tiên. Những người tham gia đấu giá để được thắp cây hương đầu tiên là vì họ muốn thể hiện cho mọi người thấy họ là người đại thí chủ, đại cúng dường, họ làm với tâm ***“danh vọng lợi dưỡng”***. Chúng ta làm vì ***“cái ta”*** là chúng ta đang tạo nghiệp bất tịnh, chúng ta tạo nghiệp luân hồi. Nhà Phật nói: ***“Nếu niệm Phật, tu phước mà không vượt thoát sinh tử vậy thì tam thế oan”***. ***“Tam thế oan”*** là chúng ta tạo thành oán nghiệp ở đời thứ ba.

Trước đây, Hòa Thượng nói: **“Tôi sinh ra ở thôn quê, một tháng mới được ăn thịt một lần. Chúng tôi rất hiếm có cơ hội sát sanh còn những người giàu sang thì họ ngày ngày sát sinh”**. Có một người làm kinh doanh rất giàu có, khi có thời gian rảnh, ông thường thuê tàu đi ra biển để câu những con cá to, sau một thời gian ông bị mắc bệnh ung thư vòm họng. Người có địa vị, tài sản thì họ rất dễ làm càn, làm quấy, làm theo sở thích riêng nên tội nghiệp họ tạo ra nhiều hơn rất nhiều so với người bình thường.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải có tâm nhìn xa, người chân thật giác ngộ, chân thật hiểu rõ thì phải có mục tiêu là liễu thoát sinh tử. Chúng ta niệm Phật, học Phật, mục đích tối hậu đó là chúng ta phải vượt thoát sinh tử, ra khỏi tam giới. Nếu chúng ta không thể vượt thoát sinh tử, ra khỏi tam giới thì không còn có việc gì đáng bàn!”**. Ở thế gian này, không có việc gì đáng để chúng ta bận tâm! Hàng ngày, chúng ta thiết thòi một chút cũng không sao, tất cả đều là cơ hội để chúng ta tích công, bồi đức. Người thế gian thường cho rằng họ bị thiết thòi nên họ oán trời, trách người, họ cho rằng họ xứng đáng có được nhiều hơn. Người học Phật biết rằng đó là cơ hội để chúng ta tích công, bồi đức, tái tạo phước báu, cơ hội để chúng ta trả những món nợ mà chúng ta đã vay. Chúng ta có thời gian dài thâm nhập Phật pháp thì chúng ta mới có sự thể hội sâu sắc, chúng ta mới có thể nhìn thấu, buông xuống được! Chúng ta thể hội được sâu sắc thì chúng ta sẽ dễ dàng buông xả như Phật Bồ Tát đã làm!

Hòa Thượng thường nói: **“Nhiều một việc không bằng ít đi một việc, ít đi một việc không bằng không việc gì, để chúng ta có thời gian lão thật niệm Phật”**. Nếu chúng ta làm nhiều việc mà chúng ta phiền não vậy thì chúng ta làm ít đi một việc thì sẽ tốt hơn. Chúng ta làm ít đi một việc mà chúng ta vẫn phiền não vậy thì chẳng bằng chúng ta không làm việc gì để tâm chúng ta rộng rang niệm Phật. Nếu chúng ta không làm việc vì Phật pháp, vì lợi ích chúng sanh nhưng trong tâm chúng ta vẫn vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, vậy thì chúng ta có ít việc không? Tâm chúng ta vọng tưởng, phân biệt, chấp trước vậy thì tâm của chúng ta vẫn nhiều việc. **“Ít việc”** là ít việc phiền hà trong nội tâm của chúng ta. Chúng ta làm tất cả những việc lợi ích chúng sanh nhưng trong tâm chúng ta không vương bận. Nếu chúng ta hiểu sai câu nói này thì chúng ta sẽ là người chỉ **“độc thị kỳ thân”**. Chúng ta chỉ muốn tốt cho bản thân, không muốn mang cái tốt ra để phổ biến cho thế nhân.

Phật dạy chúng ta: **“Phát tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm”**. **“Tâm Bồ Đề”** là tâm lợi ích chúng sanh. Hai việc này phải tương bổ, tương thành. Có những người vào trong núi sâu vì họ giữ tâm rộng rang, lão thật niệm Phật nhưng tâm họ vẫn dính mắc, chấp trước. Chúng ta làm nhiều việc lợi ích chúng sanh nhưng trong tâm chúng ta không dính mắc, chấp trước.

Tổ Khánh Anh ở chùa Phước Hậu có tướng người rất đẹp, Ngài đẹp giống như Hòa Thượng Tịnh Không, Ngài sinh ra ở tỉnh Quảng Ngãi, từ thời trẻ Ngài đã rời quê hương để đi bộ vào Nam để hoằng dương Phật pháp, phụng sự chúng sanh, từ đó trở đi Ngài

chưa từng trở về quê hương. Năm 1957, vì sự tu hành tinh chuyên và sự đức độ của mình Ngài được suy tôn làm Pháp chủ, lãnh đạo Phật giáo miền Nam Việt Nam. Ngài là hiện thân của sự hy sinh phụng hiến cả cuộc đời để hoằng tri Phật pháp, phụng sự chúng sanh. Ngài đã làm ra biểu pháp về việc một lòng một dạ liễu thoát sinh tử, không vương bận “*danh vọng lợi dưỡng*”, ân tình tâm thường ở thế gian. Tâm chúng ta cũng phải dũng mãnh, bền bỉ, kiên cố như vậy! Chúng ta thường gặp một chút trở ngại thì chúng ta đã bị thoái tâm.

Hòa Thượng Tịnh Không cả đời bôn ba ở xứ người để hoằng dương Phật pháp, phụng sự chúng sanh. Cả cuộc đời Ngài là tam bất quản: “***Không quản tiền, không quản việc, không quản người***”. Ngài đến thế gian như một lữ khách. Ngài chỉ có quyền sử dụng, không có quyền sở hữu nên Ngài ra đi rất tự tại. Chúng ta có nhiều vương bận vì chúng ta có quá nhiều quyền sở hữu. Chúng ta luôn dính mắc vào “*nhà của ta*”, “*con cái của ta*”, “*tài sản của ta*”. Chúng ta phải nhìn thấy rõ tập khí, phiền não của mình thì chúng ta mới có thể đối trị được chúng.

Hòa Thượng dạy chúng ta: “***Bổ thí chính là hy sinh phụng hiến, làm ra tấm gương cho chúng sanh***”. Chúng ta không thường xuyên cảnh giác thì mỗi niệm của chúng ta đang vì mình. Niệm ban đầu chúng ta phát tâm vì chúng sanh nhưng niệm tiếp theo chúng ta đã vì mình. Ở thế gian, chúng ta thường ngưỡng mộ người khác vì họ đã làm được tốt một việc nào đó. Mỗi chúng ta cũng đều có năng lực để làm được mọi việc. Chúng ta phải xem việc chúng sanh cũng là việc của nhà mình, việc của nhà mình cũng y như việc của chúng sanh.

Tôi chưa bao giờ biểu mẹ tôi nhiều hơn 5 triệu đồng, nhưng tôi tặng cho người khác số tiền lớn hơn đó nhiều lần. Đó là chúng ta đang tập buông xả, tập vì chúng sanh. Chúng ta chỉ phụng dưỡng Cha Mẹ về mặt vật chất vừa đủ, chúng ta phải mang thân mà Cha Mẹ đã sinh ra để toàn tâm toàn lực hy sinh phụng hiến vì chúng sanh. Chúng ta còn mang thân tứ đại là chúng ta còn mang bốn ân nặng, đó là ân Quốc gia, ân Cha Mẹ, ân Thầy Cô, ân những người thành toàn cho chúng ta. Chúng ta dùng thân này để tận lực hy sinh phụng hiến thì đó mới là sự báo ân tốt nhất. Chúng ta không dùng thân này để tạo ra nhiều tiền của, vật chất để báo ân, nếu chúng ta làm vậy thì chúng ta đã làm cho họ thỏa mãn dục vọng, thỏa mãn tham cầu. Chúng ta làm như vậy thì chúng ta đã tạo nghiệp và vô tình làm cho những người xung quanh chúng ta tạo nghiệp.

Tôi tích cực trồng rau, đậu để gửi về cho Mẹ, các em. Tôi không gửi tiền để mọi người mua thịt. Tôi chỉ gửi vừa đủ tiền để Mẹ sinh hoạt trong một tháng, nếu còn dư ra thì Mẹ có thể làm việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta đang ngày ngày hy sinh phụng hiến vì ai? Chúng ta có đang ngày ngày hy sinh phụng hiến cho Cha Mẹ, cho người thân, cho bá đồ của riêng mình không? Chúng ta thường quán chiếu thì chúng ta sẽ thấy rõ điều này.

Hòa Thượng nói: **“Đạo và học nhất định phải có cầu mới nói. Người học phải có tôn, phải có trọng thì người học mới chân thật có được lợi ích. Chúng ta có tôn, có trọng thì chúng ta phải triệt để “y giáo phụng hành”. Người tu học có tâm thành kính thì họ sẽ chân thật có được thọ dụng. Chúng ta chân thật có thọ dụng thì chúng ta sẽ có thể buông xả được. Tổ Sư Ấn Quang nói: “Một phần thành kính được một phần lợi ích, hai phần thành kính được hai phần lợi ích, mười phần thành kính thì được mười phần thành kính”. Thầy Định Hoằng cũng nói: “Chúng ta có một ngàn phần thành kính thì chúng ta có một ngàn phần lợi ích, một triệu phần thành kính thì chúng ta có một triệu phần lợi ích”.** Chúng ta toàn tâm toàn lực thành kính thì chúng ta toàn tâm toàn lực có lợi ích.

Buổi sáng, trước khi chúng ta vào học, tôi đã dạy từ hơn 3 giờ sáng để lay Phật, dịch bài, chuẩn bị mọi việc một cách rất nghiêm túc. Ngày trước, khi tôi chưa mở lớp học trên Zoom, tôi cũng luôn ngồi học tập một cách nghiêm túc như bây giờ. Tôi đã trồng gần một trăm chậu hoa để ngày nào tôi cũng thay đổi hoa trang trí trên bàn. Hàng ngày, cơ thể của chúng ta diễn biến rất phức tạp, chúng ta muốn cơ thể khỏe mạnh để chúng ta có thể ngồi học thì chúng ta phải chủ động chăm sóc cơ thể. Nếu tôi ho thì tôi sẽ chuẩn bị nước ấm với chanh muối hoặc nước tía tô ấm. Đó cũng chính là chúng ta tôn trọng giáo huấn của Phật Bồ Tát, xem trọng những việc liên quan đến việc học tập giáo huấn của các Ngài. Nếu đang học mà tôi tắt camera để đi làm việc khác thì tôi đã không có tôn, không có trọng với giáo huấn của Phật Bồ Tát.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa nói: “Bất thành bất ngộ”. Chúng ta không có tâm thành kính thì chúng ta không được bất cứ lợi ích gì”.** Chúng ta không có tâm thành kính thì chúng ta chỉ nghe giống như cái máy ghi âm. Cái máy ghi âm có thể ghi được hết lời dạy của Thánh Hiền nhưng nó không thể trở thành Thánh Hiền, thành Phật Bồ Tát. Con người có thể trở thành Thánh Hiền, trở thành Phật Bồ Tát vì con người thật làm.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có tâm thành kính thì chúng ta sẽ chân thật có được lợi ích. Nhà Nho gọi lợi ích chân thật này là “thay đổi thể chất”. Phật pháp gọi lợi ích chân thật này là: “Chuyển thức thành trí”. Nếu chúng ta thật sự có thể thay đổi thể chất thì đó chính là chúng ta có thể chuyển phàm thành Thánh”. Nếu chúng ta chỉ nghe trên văn tự mà chúng ta không chuyển đổi tâm tánh vậy thì chúng ta đã không có tâm thành kính”.** “Chuyển thức thành trí” là chúng ta chuyển tâm ý thức thành trí tuệ. Chúng ta chỉ nghe ở trên tai mà không chuyển hóa vào trong nội tâm thì chúng ta không thể thay đổi được khí chất.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta thường không hiểu vì sao, chúng ta đã rất cung kính đối với Lão sư, đối với Phật pháp nhưng chúng ta lại không có được lợi ích chân thật, tâm chúng ta không tự tại, an vui. Chúng ta đã cung kính với những người chúng ta cho rằng đó là người ác chưa? Trong tâm chúng ta phải chân thật không có phân**

biệt. Chúng ta đối với người này cung kính nhưng đối với người kia không cung kính thì tâm chúng ta là giả, chúng ta đã có hai tâm”.

Hòa Thượng nói: **“Tâm bệnh của chúng ta chính là chúng ta không có tâm thành kính, tâm cung kính với tất cả chúng sanh. Tâm cung kính chân thật chính là nhất tâm, là tâm bình đẳng, là tâm thanh tịnh. Chúng ta có biểu hiện rất thành kính ở bên ngoài nhưng trong lòng chúng ta có phân biệt, chấp trước vậy thì chúng ta đã không nhất tâm. Tâm chúng ta có phân biệt thì tâm chúng ta đã không bình đẳng, tâm chúng ta chấp trước thì tâm chúng ta đã nhiễm ô, không thành kính. Đây chính là vấn đề then chốt khiến chúng ta nghe Kinh, nghe pháp không có được lợi ích chân thật!”.** Hòa Thượng nhắc chúng ta, trước tiên chúng ta phải có tôn, có trọng thì khi chúng ta tu tập Phật pháp, làm việc lợi ích chúng sanh, chúng ta mới chân thật có được lợi ích. Nếu chúng ta làm bằng tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì cả chúng ta và chúng sanh đều không có được lợi ích.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!